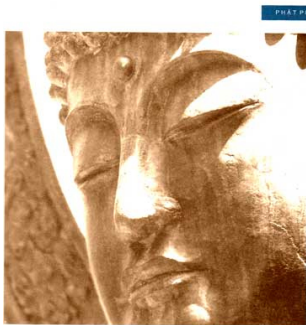

Hạnh phúc là mong ước lớn nhất của cuộc sống, theo đó mọi đức hạnh của con người đều có để đạt và thực hiện. Nhưng ý nghĩa to lớn nhất của hạnh phúc là nếu không phải để đáp ứng nhu cầu thỏa mãn hạnh phúc hiện tại thì trước mắt cũng đã bỏ đi mất cho những đức tính hay mong ước tốt đẹp ngày mai hay tương lai.

Nay vui,
đời sau vui

Tốt đẹp mọi người đều tin nhận, và cũng chính nhận tin nhận nên cuộc sống mọi có niềm tin và hạnh phúc mọi đức hạnh. Người con Phật tin tưởng giáo lý nhân quả và niềm hạnh phúc của mình theo những lời dạy của Đức Phật và thiện nghiệp. Đức Phật hiểu rõ khả năng hoàn thiện của con người nên đưa ra lý thuyết hành động (nghiệp) nhằm giúp mọi người hạnh phúc của mình theo nghĩa chân chính an lạc của đời sống ngày một nâng cao. Đức Phật là con đường thực nghiệm hạnh phúc an lạc. Nó nói với mọi người rằng làm thiện, không làm ác, là an lạc hiện tại và phúc lạc tương lai. Kính Pháp cú dạy như vậy:

*Nay vui, đời sau vui,
Làm thiện hai đời vui,
Nó vui, nó an vui,
Thầy nghiệp thiện mình làm.*

Bài kệ mang tính thực nghiệm trên nói cho chúng ta biết rằng niềm lạc làm lành thì nó đã có phần thực sự đáng – một tâm lý an lạc hoan hỷ khi biết rõ mình làm điều tốt, điều thiện. Người con Phật cảm nhận được niềm tâm an lạc hoan hỷ khi làm điều lành và chính điều này tạo niềm tin phần khích cho việc tiếp tục nuôi dưỡng và phát triển các hạnh lành. Việc niềm lạc làm điều lành, không chỉ vì hạnh phúc hiện tại trước mắt, mà còn vì an lạc tương lai, vì lợi ích đời này và đời sau. Quan điểm và thái độ này cho thấy Phật tử là người biết nhìn xa trông rộng. Việc tốt, việc thiện cần được nuôi dưỡng và phát huy thực sự xuyên, không chỉ vì lợi ích trước mắt mà còn vì tương lai ngày mai, không chỉ cho đời này mà còn cho đời sau.

Thái độ sống biết thọ mạng thọ mệnh phúc hiên tại mà không quên vun bồi công đức cho đời sau nói rõ nếp sống sáng suốt và đầy đủ tâm của người con Phật đời vị cuộc sống hiên tại và sống thọ mạng lại. Hơn là người ta cần sống an lạc và đời đời đi u gù tụt dốc cho các thế hệ mai sau, mới khi đã may mắn đời vị cuộc đời này. Người Phật tử nên vun trồng đi u lành, bồi theo quan niệm của đạo Phật thì con người sau khi chết sẽ tiếp tục một đời sống mới mà một cõi giới nào đó may mắn hoặc bất hạnh thọ mạng thọ mệnh với hành động tốt hay xấu (nghiệp lực) mà người ấy đã tích lũy. Các hành vi bất thiện và lòng ham muốn tham dục của con người ngày nay đang làm cho cuộc sống hiên tại trở nên khổ đau, cùng lúc đó báo số sống bất an đời vị các thế hệ thọ mạng lại. Không ai biết được một môi trường sống với a trong sạch với a có đủ tài nguyên cho các thế hệ mai sau, mới khi cuộc sống hiên tại của con người quá thiên nặng các mục tiêu hưởng thụ xa xỉ. Người con Phật phát nguyện nên bắt đầu làm lành, dùng chính mục đích tri túc đời, tức là với ý đang theo đuổi một nếp sống an lạc, sáng suốt, tự rõ trách nhiệm to lớn đời vị cuộc sống hiên tại và sống thọ mạng tiếp nối thọ mạng lại. Với ý tìm thấy an lạc trong nếp sống tri túc, làm lành, không bắt thôi thúc bởi các động cơ dục lạc và do đó không dấn vào việc làm ô nhiễm hay làm cản trở các nguồn lực duy trì sống thọ mạng trên hành tinh. Với ý sống hôm nay mà biết lo nghĩ cho ngày mai. Đây là thái độ tâm linh cao cả mà người con Phật thọ hiên trên cuộc đời, như tin thọ mạng và thọ c nghiệp đời các niềm vui tâm linh hưởng thụ thông qua đời Phật đầy.

Đức Phật khuyên mọi người sống làm đi u lành để có được cuộc sống hạnh phúc trong hiên tại và đời tiếp tục phúc lạc cho đời sau. Ngài nhận mạnh sống kiên trì làm lành để được hưởng phúc lạc đời sau, cùng đồng nghĩa với việc người ta cần sống an lạc và sống thọ mạng lại bằng công đức thiện nghiệp. Ngài cho rằng sống làm lành trong môi trường hợp và vị người làm đi u lành giống như một người thọ mạng thọ mệnh mới hợp chết sinh tái sinh có lạc, một thọ mệnh và đời sống trên đời vị nhau; trong khi uổng, người ấy thích thú với sắc, với hương, với vị; sau khi uổng, người ấy sống đời an lạc lâu dài. Như người Phật đầy sau đây nói rõ thái độ sáng suốt của người con Phật trong việc hoạch định một cuộc sống an lạc hiên tại và phúc lạc thọ mạng lại:

"Này các Tỳ-kheo, đây là pháp hành hiên tại lạc và thọ mạng lại quý báu cũng lạc. Ở đây, này các Tỳ-kheo, có người với lạc, với hạnh, thọ bất sát sanh và do duyên thọ bất sát sanh, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, thọ bất dâm dục của không cho, và do duyên thọ bất dâm dục của không cho, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, thọ bất các tà hạnh trong các dục, và do duyên thọ bất các tà hạnh trong các dục, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, thọ bất nói dối vọng ngữ, và do duyên thọ bất nói dối vọng ngữ, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, thọ bất nói hai lưỡi, và do duyên thọ bất nói hai lưỡi, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, thọ bất ác ngữ, và do duyên thọ bất nói ác ngữ, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, thọ bất phù phiếm, và do duyên thọ bất nói phù phiếm, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, không có tham ái, và do duyên không có tham ái, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, không có sân tâm và do duyên không có sân tâm, cảm thọ lạc và hạnh; với lạc, với hạnh, có chánh kiến và do duyên chánh kiến, cảm thọ lạc và hạnh. Với ý, sau khi thân hoại mệnh chung, sanh lên thiện thú, Thiên giới, cõi đời này.

Này các Tỳ-kheo, ví như lóc, mọt, thóc tô và đống trùn lùn với nhau. Rồi có người đi đến bên bình kiết lóc. Và có người nói với người khác như sau: "Này bạn, đây là lóc, mọt, thóc tô và đống trùn lùn với nhau. Nếu bạn muốn, hãy uống. Trong khi uống, bạn sẽ được thích thú và sạch, và hạnh phúc, và vui. Sau khi uống, bạn sẽ được an lạc". Người kia có thể uống, sau khi suy nghĩ, không có tội lỗi. Trong khi uống, người kia được thích thú và sạch, và hạnh phúc, và vui. Sau khi uống, người kia được an lạc. này các Tỳ-kheo, Ta nói pháp hành này giống như ví dụ này, tức là pháp hành hiện tại lóc, tống lại quí báu cũng lóc"*.

An Đốn c (*Ta p chí Văn hóa Phật giáo*)

>>> [Xem tin gốc](#)